

Aga mitte ferge meel ja see on kõige parem.

Wardi Widrik on napsi armastaja, ta istub tihti kõrtsis joob übe.

Eks seda tee iga üks nüüdsel päewadel.

Aga Enno mitte, nõndasama ka Saare Hindrik.

Mis ka Saare Hindrikut räägid, see on pea lõukoer tööle, ta on omast kobast terwe loosi ülesse ehitanut, lästin weel täna sealt mööda, seda ei mõista iga mees ja tema peal hingab otse Jumala õnnistus.

Ja tema wanemad wirisestwad waesuses sanna nurgas.

Waesed ei olnud nemad just mitte, Hindriku isa oli esmene hea noa meister, ta teenis palju raha sellega, seda ei näitnud ta aga ühelegi, ega siis Hindrik ise kõiki ei ole jbudnud koguda.

Aga töö mees on ta, pidab nüüd emaga talu, ei wõta naist.

Temal on weel wõlgasid ja ta saab sedawiisi kõige fergemalt läbi. — ka tema koht on wäga ilus.

Aga millal siis meie väris koba ostame?

Meie oleme kord liiwa kingule jultunud ja niriseme siin edasi, kuni Liiwa Annus meid koristab, meil ei ole ka enam kui üks tütar, läheb ta mehele, siis annan talu ära ja poen sauna, kuu siis siin waewlen. — Leib tee nin ikka, kraami müün ära, saan raha ka, ehk ostan siis weilse tüki maad, on meile küllalt.

See on tõsi, peaks Jumal Salmele hea mehe jubaatama, Widrikulle ei soowi ma enam mitte.

Widriku tee läheb, küll näed, kord tuiqa taiga, meie kõrtsis on libe mees, kes raha mõistab kiskuda ja noori mehi jooma saata, kui ast seda wiisi edasi läheb, siis on mõne aastaga siin terwe joodiku pesa, ja siis hoiu aida ukseid finni, juba nüüd teewad kõrtsti juures kõiksugused tütid, küll weel hullemad tulewad.

Aga mis neist majadest nii palju ehitakse, kolm wersta siit tehasse jälle uus üles!

Raad toowad ju põhjatumat renti, Wiina ja kõrtsi

sõber, on ka nende tegijate raha hallil, kes seft hoolib, et wald hukka läheb.

Walla rahwas peaks ise targaks saama ja mitte jooma.

Kes pimedale silmad päbe paneb, ehk joodikult wiina himu ära wõtab, mida enam wiina läheb seda lustikum kõrtsimees ja tema peremees, rahwas laastab isi ennast paljaks. Eesti rahwas, sa oled ise oma õnnetuse sef, saa targemaks, mõistlikumaks ja mõtlemajaks!! — aga kes seal tulewad, see on kui Salme.

Jah muidugi aga kolm teist tulewad ühes ja waata kuidas Hansu Enno otse Salme kõrwas kõnnib, aga weel enam imet, Hansu Meeta kõnnib jälle Saare Hindrikuga, mis see kõik tähendab?

Noorte rahwa asi, külay saame kobe kuulda, on warsti meie juures. Tere ka Jaani rahwas, hüidis Meeta, meie oleme Salmet kodu saatnut aga teda peate jälle kobe kaotama.

Kuidas nii, kaotama? — küsis Salme ema kartlikult.

Jah Salme peab ära kodust jaadetama, kaugele, tema on täna suure kurja walmis teinut, ära ära teie bulgast, waatke teda weel wiimist korda, pea tulewad wedajad? —

Ära tee jälle nalja, Salme ei ole ühtegi kurja teinut.

Ja muidugi, ta on minu wenna südame ära warastanut ja peab jellepärast teie majast nelja nädala pärast meile tulema.

Armsad wanemad, teie tütar Salme on ennast minule naeseks lubanut ja kolme ehk nelja nädala järele saawat pulmad, kas olete rahul, ütles Enno pühalikult.

Eks ole tõsi, karjatas Meeta, waata kui häbelik ta Enno kõrwas on. — Aga ta saab hea mehe, Enno on kui Salmele loodut.

Ja mis ütled sina Salme selle? küsis isa.

Ma olen tugewat tuge leidnut, armsad wanemad laske mind minna.

Ab ab ah a aa, naeris Meeta, eks nüüd pulma pidu tulemas!

Ja mis sina nii Saare Hindriku ligidal kõnnid? küsis Salme ema!